

[Fibiger.]

Slagteafgift og saa fremdeles, maa finde en Ordning, der virkelig betyder noget for det danske Landbrug, saadan at man kan faa hævet Kreaturpriserne, og saaledes at denne Produktionsgren ikke skal paaføre Landbruget de kolossale Tab, som der hidtil har været, og derfor vil jeg foreslaa, at man henviser dette Lovforslag til et Udvalg og ser paa det sammen med det andet Forslag, som Landbrugsministeren fremsatte i Dag, og som vel snart kommer til Behandling, saa at vi i Sammenhæng kan drøfte de Spørgsmaal og finde en virkelig Løsning, baade saaledes, at de arbejdsløse kan faa gratis Kød, og andre billigt Kød, men ogsaa saaledes, at det virkelig kan hjælpe til en Hævning af Priserne paa Kreaturerne, baade for de Kreaturer, der bruges herhjemme, men ogsaa for dem, der sælges til Eksport, saa at denne Gren af Landbruget i nogen Maade kunde blive lønnende igen.

Jeg kan tilsige mit Partis Medvirken til at finde en Løsning paa dette Spørgsmaal, som kan blive til Gavn for det danske Landbrug, og saaledes at man kan komme dem til Hjælp, som det falder vanskeligt at skaffe Midler til at købe Oksekød for.

Steen: Det foreliggende Forslag er jo Udformningen af den Tanke, der under de nuværende Forhold saa naturligt melder sig, at skaffe de Mennesker, der har mistet Erhvervet, Adgang til nogle af de Levnedsmidler, som i tilstrækkelig Mængde findes her i Landet. Men saa naturlig Tanken er, naar man udkaster den, lige saa klart er det, at dens Gennemførelse er forbundet med mangeartede Vanskeligheder. Naar man nu ved det foreliggende Lovforslag gør Forsøget, synes jeg, at dette Forslag er udarbejdet med stor Dygtighed og megen Omtanke, og jeg tror, de lettest iøjnefaldende Vanskeligheder ved Udførelsen af denne i sig selv rigtige Tanke vil kunne løses derigennem, at der i Lovforslaget er givet et meget vidt Spillerum med Hensyn til, at Kommunerne kan opkøbe Kreaturer, lade dem slagte og fordele Kødets eller uddele Kort til de Mennesker, det drejer sig om. Naar der er en saa bred Basis at arbejde paa, vil jeg tro, at man overalt i Kommunerne vil finde den Fremgangsmaade, som er den letteste og bedst gennemførlige under Hensyntagen til de mange særegne lokale Forhold.

Jeg har den Betænkelighed ved den Mangfoldighed af Love, der efterhaanden gennemføres, og som det bliver Kommunerne Opgave at føre ud i Livet, at der stadig

stilles større Krav til Kommunerne. Ganske vist stilles der ikke her direkte økonomiske Krav, men Kommunerne skal dog hurtigst muligt sætte det hele i Scene, og det koster straks Penge. Derfor har jeg med stor Tilfredshed i Bemærkningerne set, at den højtærede Minister har haft dette i sine Tanker og har givet det Udtryk i, at rimeligt Forskud kan stilles til Kommunerne Raadighed. Det vilde efter min Mening være heldigt, om man gjorde dette i saa stort Omfang som muligt, idet man derved vil lette Kommunerne Gennemførelsen af en Opgave, der af mange Grunde vil medføre forskellige Vanskeligheder.

Hermed skal jeg anbefale Lovforslaget.

Gregersen: Det Lovforslag, vi for nogen Tid siden vedtog om Hjælp til kriseramte Personer, blev i Landstinget forringet og blev i Gaar her vedtaget i den Sikkelse, Landstinget havde givet det. Vi stemte dog for Forslaget, og naar vi ikke kan medvirke til at gennemføre det foreliggende Lovforslag, er det ikke paa Grund af de Penge, der er i det, men paa Grund af Princippet. Hvis det er Venstre, der har bevirket, at Hjælpen til de kriseramte har faaet den Sikkelse, den her har, maa jeg sige, at Forslaget ikke har noget som helst med Liberalisme at gøre, med det Slægtskab, der ellers skulde være mellem Retsforbundet og Venstre.

Derfor kan jeg godt forstaa, at det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen skulde saa langt tilbage som til Naturalierne til Lærerne og bruge Billedet om Ledvogteren for at fremkalde Stemning for det, han her stod og forsvarede. Der skal mange og lange Forklaringer til, for at en virkelig liberal Mand kan forsvare et Forslag af denne Art. Det er en Tilbagevenden til noget af det, der var nødvendigt under Krigen, til Kortsystemet. Det var nødvendigt, fordi der den Gang var for faa Varer; man maatte gennem Kort sikre, at alle fik Del i Kødets. Men nu er det modsatte Tilfældet, nu er der mere end Kød nok, men vi skal alligevel have Kortsystemet. Og hvor man ikke skal bruge Kort, kan altsaa Kommunalbestyrelsen uddele Kødets.

Jeg tror, at den Mand, der skal rundt med Vognen, skal være en god Mand for at kunne fordele Kødets nogenlunde, thi Husmødrene er ikke ligeglade med, om de faar af Skanken eller Mørbraden. Det kan ogsaa godt være, at han skal være en stærk Mand for at ordne dette Spørgsmaal. Og jeg synes, at hvis man endelig skal tvinge de arbejdsløse til at købe Oksekød, skulde man egentlig gaa videre og ogsaa tvinge